

Darul deosebirii duhurilor

Pastor DOREL TOPALĂ,
Biserica Penticostală SPERANȚA,
Darabani, județul Botoșani

Darurile Duhului Sfânt prezentate de apostolul Pavel în 1 Corinteni 12 au fost împărțite de majoritatea cercetătorilor penticostali în 3 categorii: daruri de descoperire, daruri de putere și daruri de inspirație. În vreme ce există un acord privind manifestarea practică a darurilor de putere și a celor de inspirație (ex: vindecări, minuni, vorbire în limbi, proorocie), darurile din prima categorie pot părea puțin ambigue. Din această categorie face parte și darul deosebirii duhurilor (gr. diakriseis pneumatōn).

În 1 Ioan 4:1, apostolul îndemna Biserica astfel: „*Preaiubiților, să nu dăm crezare oricărui duh; ci să cercetați toate duhurile; căci în lume au ieșit mulți prooroci mincinoși*”. Așadar, credincioșii trebuie să judece și să discearnă care este sursa din care se naște mesajul unui om ce pretinde că vorbește din partea lui Dumnezeu. Acest lucru este obligatoriu, ținând cont de complexitatea procesului prin care ia naștere o profeție sau un alt cuvânt inspirat.

Sursa spirituală a cuvântului inspirat este greu de identificat în condițiile în care acel mesaj este filtrat prin personalitatea și nivelul de cunoștințe ale celui care aduce mesajul respectiv. În Matei 16:13-23, în dialogul purtat de Domnul Isus cu ucenicii Săi, și în special cu Petru, putem observa faptul că un mesaj poate avea trei surse de inspirație: duhul omului (oamenii din Israel care își exprimau opinia personală față de identitatea și activitatea Domnului Isus), Duhul Sfânt (Petru înțelege identitatea Domnului Isus prin inspirație divină) și duhul diavolului (Domnul Isus îl mustră pe Petru atunci când în spatele cuvintelor sale vede, de fapt, duhul Satanei).

Darul deosebirii duhurilor se manifestă prin discernerea duhului ce se află în spatele unui cuvânt ce se pretinde a fi din partea lui Dumnezeu. Unii cercetători penticostali, pe baza faptului că în limba greacă termenul „deosebirea duhurilor” este la plural, consideră că acest dar duhovnicesc se poate manifesta în moduri multiple, atât prin cunoașterea Scripturii, cât și prin descoperire supranaturală. Totuși, cei mai mulți consideră că există o diferență între discernerea duhurilor de către cel credincios și darul supranatural al deosebirii duhurilor.

Întreaga Biserică este chemată să testeze care este sursa cuvintelor profetice și să se păzească de înșelători. Acest lucru se poate face pe baza unor criterii

consemnate în Sfânta Scriptură, cum ar fi: roadele proorocului (Matei 7: 15-20), dacă acesta lucrează din dorință de câștig (Iuda 1:11) sau dacă spune ceva contrar Sfintei Scripturi.

În schimb, darul deosebirii duhurilor se distinge de capacitatea de a judeca sau analiza originea și natura unui mesaj spiritual prin faptul că Duhul hotărăște la un moment dat să se manifeste în mod supranatural (1 Corinteni 12: 11). Așadar, această harismă nu este o abilitate naturală prin care cineva poate sesiza intențiile rele ale unei persoane, nici o cunoaștere psihologică, bazată pe anumite teste și filtre doctrinare. De fapt, ea constă într-o descoperire supranaturală, venită direct din partea lui Dumnezeu, cu privire la duhul din partea căruia vorbește o anumită persoană.

În Scriptură avem exemple, atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament, de cazuri în care oamenii lui Dumnezeu au sesizat în mod spontan, din partea lui Dumnezeu, duhurile rele ce se ascundeau în spatele vorbelor unor oameni. În Vechiul Testament îi vedem pe Mica - descoperind duhul mincinos care îi inspira pe profeții lui Baal (1 Împărați 22:19-25) și pe Ieremia – descoperind înșelăciunea în spatele proorocului mincinos Hanania (Ieremia 28:1-7). În Noul Testament, autorul cărții Faptele Apostolilor relatează câteva situații în care apostolii Domnului au manifestat acest dar spiritual; astfel, ei au descoperit înșelătoria lui Simon Magul (8:21-23), au înțeles că în spatele lui Elima se află un duh demonic ostil (13:8 – 11), și că în spatele vorbelor ghicitoare din Filipi se ascundea un duh demonic care se împotriva mesajului Evangheliei și care trebuia să fie alungat afară din femeie (16:16-18). Considerăm că în aceste situații s-a manifestat darul deosebirii duhurilor, și nu capacitatea naturală de discernere, pe care o are un credincios matur.

Atât Pavel (1 Timotei 4:1), cât și

„De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, ...deosebirea duhurilor...

Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.”
(1 Corinteni 12.8,10-11)

Continuare...